Kis-Czell, 1902. IV. évfolyam. 35. szám. Vasárnap, augusztus 31.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKÜ FÜGGETLEN UJSAG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Magyarország fejlódése.

Bárhová tekintünk szet a nagy világban, mindenütt csak azon tényt észlelhetjük, ugy az állami, mint az egyéni életben, hogy az anyagi lét javitására irányult tui szárnyalja a társadalom minden más czélját es fogalmát. A fentartási ösztön mindinkább magasabb fokra vitte a kereset módjának finomságát és párosulva a tudvágygyal, gazdagitotta meg századunkat a legcsudálatosabb találmányokkal.

A hajdani nemzetnek ambitiója is abban állott: hazájokat nagygyá és hatalmassá tenni, de az akkori fogalmak az anyagi elemek hatalmát még nem is sejtették. Ők csupán abban leltek megnyugvást, ha határaik örök hadaik következtében mindig tágabbak lettek; az állam, illetőleg a társadalom gazdasági hivatását azonban nem ismerték. A jelen kor is nagygyá és hatalmassá akarja tenni államait és ha mindeddig még nem is volt képes a hadakozás borzadalmas eszményéről lemondani, még is versenynyé vált a népek és államok közt az anyagi fejlődés legmagasabb fokának elérése. Ipar és kereskedelem — ezek képezik a modern állam életkérdéseit. Hol a nemzetgazdászat ama két elsőrendü factora virágzik, ott az állami és társadalmi existentia rendithetlen.

Látjuk Anglia világhódító iparát és kereskedelmét, ott van Franeziaország imponáló ipara és ujabb korban Eszak-Amerika egyesült államainak kereskedelme és ipara, melyek már is oly nagyszerü alakot öltöttek, hogy az ős Európának iparát és kereskedelmét veszélyeztetik. Látjuk Ázsia, Afrika és Amerika félczivilizált népeit, hogy törekednek Európa államaival kereskedelmi szerződéseket kötni — vajjon szükséges volna e még más példákra utalni a kereskedelem és ipar állami fontosságának bebizonyitása végett?

És mégis vannak Európában államok, hol eme eldönthetlen theoriák csak későn, miután már más államok ipara világhirrel birt, törhettek magoknak utat. Fájdalom, de hasztalan volna tagadni, hazánk, Magyarhon is a hátramaradottak közé tartozik. Ott még nemrég azon téves nézet uralkodott, hogy Magyarország vagy földmivelő vagy iparos állam — de mindkettő egyszerre nem lehet. És miután Magyarország századok óta földmivelésből élt, nem is lehet neki más gazdasági hivatása. Pedig örökké meghazudtulta eme nézetet a már emlitett Anglia példája. Angliának földmivelése az egész continensnek mintául szolgálhat, de mindamellett az ő ipara és kereskedelme uralkodik Európa, Ázsia és Afrika legnagyobb részében.

A nyers terményekkel oly dusan megáldott Magyarország nyugodtan nézte évek hosszu során át, hogy gazdagodik meg az ő zsirjából a külföld. Nyers terményeit olcsó áron vásárolta meg és vitte ki a külföld és a készitményeket magas árakon hozta be neki ugyanazon külföld, cserébe. Ezer meg ezer forint értékü nyerstermény romlásnak van kitéve maiglan is Magyarországban, ha nem találkozik reá vevő, mert Magyarországnak még nincs ipara, mely azokat felhasználhatná. Ilyen körülmények közt Magyarország nemzeti vagyonának örök sorvadást kellett szenvedni, és sajnos vég elé haladni, ha nem találkoztak volna ideje korán a hazának oly nemeskeblü fiai, kik a nemzeti vagyont a tönkrejutás elől megmentik.

Ezek hirdették először azon fontos jeligét: Magyarországnak ipart kell teremteni! Nyilt örömmel fogadta az ország az uj igét és ennek alapján indult meg azon nagy mozgalom, mely a magyar nemzeti eszmét egy hazai ipar teremtésére keltení iparkodik, és melyre bár eddig csak szerény eredményeket szült, mégis jogos büszkeséggel vélünk visszatekinthetni.

Mindezen eredmények azonban még nem kielégitők, mert még mindig hiányzik a gyáripar Magyarországban. Hazánk önmaga nem képes gyáripart előállitani; e téren szükséges, hogy a külföldi pénz érdeklődjék a magyar nyersterméneyk helybeni feldolgozása iránt. Rajtunk áll a külföldi kapitálistákat és vállalkozókat arról meggyőzni, hogy Magyarországban a gyár-

TARCZA.

Igények.

Anna napját ünnepelték a fürdőtelepen, a szálló, a gyógyterem zászlódiszt öltött s a kéjvonatok százával hozták a környék s a főváros vendégeit.

Az egyik rendes személyvonattal jött meg Keresztes Árpád, akit barátai — ilyenek is voltak? — a bolygózsidónak szoktak nevezni. Sok év előtt ugyanis a szerelem csalódottja lőn és azóta szive sebére hegget, gyógyulást keresni egyre bolyg, vándorol vidékről-vidékre, sehol sem pihentetve meg fáradt tagjait 24 óránál tovább.

Mikor megérkezett a szállóba s látta a fürdőnek mulatni, ünnepelni készülő népét, mint aki a legrosszabb időben jött, elkomorult. Azután felsietett, bár ingatag léptekkel, emeleti szobájába.

Késő estig nem is jött elé onnan. Minden érkezőt néhány ismerős fürdővendég fogadta, csak a barna ifjut nem ismerte senki és igy mindenki ismerni szerette volna. De az ifju nem mutatkozott sem az ebéden, sem a délutáni összejöveteleken, sem pedig a tánczná, mely pontban 8 órakor kezdődött meg

— De hát akkor minek is jött ide — kérdezték egymástól a leányok. Az ifju pedig szobájában ült s egy könyvben lapozgatott. De nem tudott elmerülni az olvasásba. A zene felhangzott szobájába s ő végigsimitva homlokát, el-elmerengett. Épp az évforduló napja volt megcsalatásának, megaláztatásának keserü évfordulója.

Igy tépelődött, kinlódott magában, mikor a szálló tulajdonosa kopogtatott. A vendégek, inkább a leányokat értve, küldték fel követül az ifjuhoz.

— Bocsánat, hogy zavarom, nem tetszik lejönni a báli terembe?

— Igaz, igaz! ugy illenék.

— Mindenestre feltünést kelt uraságod távolmaradása.

A csel sikerült. Keresztes gépiesen öltö magára frakját s követte a szálló gazdáját a tánczterembe, hol unottan ereszkedett le egy székre, mig minden tekintet rajta függött.

* * *

Arday Vilma egy tapodtat sem tánczolt s a legjobb tánczosnő ezzel méltán keltett nagy feltünést. Szünóra előtt odajött a leányhoz Kovács Gida s megkérdezte, hogy miért nem tánczól.

— Mert nem akarok. De látja ott azt a fiatal embert, — s Keresztesre mutatott, — ha az az ur tánczolna, vele eljárnám a franczia négyest.

Igy azután Kovács Gida leereszkedett a jövevényhez, bemutatkozott s kérdezte, hogy nem akar-e „vizavi"-ja lenni egy szép leánynak.

— Nem, én sohasem tánczolok.

Kovács Gida visszament a leányhoz, de a választ Arday Vilma nem hitte el.

— No hát majd elhozom azt a jött-mentet — felelt Gida s elfutott Keresztesért.

— Uram, a kisasszony nem hiszi el nekem, hogy ön nem szokott tánczolni, nincs más mód, mint hogy ön mondja meg neki.

Igy ismerkedet meg Keresztes Arday Vilmával; másnap aztán nem távozott folytatni vándorlását.

* * *

Ismeretségéből mély szerelem lőn. Egyszer az ifju bevallotta a leánynak szerelmét.

— Soha sem hittem volna, hogy kigyógyuljak csalódásomból. Szeretem önt! Azonban ...

— „Azonban" is van? kérdezte pajzánul a leány.

— Önnek régi életmódjáról, ha felesége

iparnak nagy és szép jövője van. A magyar kormány törvényjavaslata, mely szerint gyári telepitvények Magyarországban 15—20 évi adómentességben részesülnek, a képviselőház által elfogadtatott; ami pedig oly előny, mit egyebütt talán sehol sem nyerhetni. Ha a külföldön ezen előnyök valódi értékét fölfogják, akkor méltán számithatunk reá, hogy a külföld nálunk gyárakat fog telepiteni. Hogy ez minél előbb történjék, szükséges, hogy a külföld fölvilágositást nyerjen a magyar viszonyok felől. Eddig ugy is a külföldön Magyarország és népe felől oly furcsa és téves nézetek uralkodtak, hogy nem lehet csudálkozni, ha kevésnek volt eddig bátorsága pénzét Magyarhonba vinni. Hazánk a világ minden részében szétszórt fiai ez irányban a magyar gyáripar valósításának nagy szolgálatot tehetnek, ha a létező téves nézeteket és birálatokat a magyar viszonyokat illetve, bátran és gyökeresen corrigálni igyekeznek. Tekintse minden magyar ember hazafias kötelességének a külföld érdekét Magyarország dusgazdag termányeire, olcsó munkaerejére, lehető gyors igazságszolgáltatására, rendezett belső viszonyaira, jó országutjaira, egyszóval nemzetgazdászati nagy gazdagságára vonni, és meglehetünk arról győződve, hogy sokan fognak reá vállalkozni nálunk gyárakat telepiteni. Kezdeményezzünk szerényen és ha a világ látni fogja akaratunk becsületességét és iparunk dus eredményét — majd szaporodnak nálunk a gyárak. Háramoljon már egyszer hazánkra is az ész, tehetség és munka áldása, hogy teljesüljön halhatatlan nagy hazánkfia szava: Magyarország nem volt hanem lesz!

Ipar és nemzetgazdaság.

A legutóbbi évek sulyos megpróbáltatás évei voltak a magyar gazdákra nézve, de egyuttal üdvös tanulságokkal is gazdagitottak bennünket.

Azt a nézetet, mintha a mezőgazdaság kevésbbé volna alávetve válságoknak, mint a müipar, megczáfolta a tapasztalás. Kitünt, hogy a mezőgazdáság épp ugy függ az általános kereskedelmi és hitelkonjunkturáktól, mint az emberi gazdálkodás bármely más ága. Szomoru tapasztalatok győztek meg bennünket, hogy az ingadozások a mezőgazdaságnál a klimatikus befolyások következtében még nagyobbak, mint az iparnál és kereskedésnél s hogy a mezőgazdasági válságokkal járó bajok, e foglalkozási ág roppant terjedelménél fogva egyetemesebbek, a népéletre nézve veszélyesebbek, mint bármely kereskedelmi, ipari vagy hitelválság. Meggyőződtek mezőgazdáink jobbjai, hogy nemcsak hogy a patriarkális gazdálkodás ideje örökre lejárt, hanem még a földmivelés pusztán technikai értése sem elég napjainkban a valóban okszerü gazdálkodáshoz. Felismerték azt a nagy horderejü igazságot, hogy a mezőgazdának is nemzetgazdasági ismeretekre, a mezőgazdasági üzlet nemzetgazdasági alaptörvényeinek ismeretére van szüksége, mert csak ezek adják meg neki ama széles átpillantását a nemzeti vagyonosodás amaz egymást feltételező tényezőinek, amelyek ismerete nélkül a földmivelés szerencsejátékhoz hasonlit.

A magyar gazdának nem szabad magát abban a hiu reményben ringatnia, hogy nehéz idők többé visszatérni nem fognak, hozzá kell látnia mezőgazdaságunk életfeltételeinek felismeréséhez. Ez életfeltételek tanulmányozása fokozni fogja jóllétét rendes időkben, elfogja háritani vagy legalább mérsékelni bajait rendkivüli válságok esetében. Ez életfeltételek felismerése — és csakis ez — képesiti őt az esélyek okszerü számbavételen alapuló spekulácziára, arra az üzletszerü spekulácziára, mely nélkül a mai világban minden üzletnek s igy a mezőgazdaságnak is bukni vagy pangani kell s mely az összes gazdasági életet a homályos ösztönszerüség és hagyományosság köréből kiemelve, az értelmi erők nemes harczává alakitja.

A mezőgazdaság és az ipar között szoros összeköttetés van s virágzó mezőgazdaság állandó csakis megfelelő ipar mellett lehet. Nálunk a teljesen ki nem fejlődött iparon kivül még az a baj, hogy a mezőgazdaságnál a föld birtok fölöttébb helytelen elosztása nemcsak nem csekély, hanem nehezen megszüntethető nyüge a fejlődésnek.

A mezőgazdasági munka viszonyai éppenséggel szánni valók. A mezőgazdaság magában nem képes kellő dolgos lakosságot növelni, minthogy az éven keresztül foglalkozásban nem birja tartani, csak koronként kivánván nagyobb számu dolgos kezeket. A munkások szüke mindaddig állandó marad a magyar rónán, mig megfelelő ipar nincs, mely a mezőgazdasági munka szünidejében foglalkozást nyujthatna vagy mig a mezőgazdaság évi munkáját jobban be nem osztja. Mindaddig csak a munkáshiány vagy a tartott munkások tulságos száma miatt való vesződség közt választhat Magyarország s az előbbi baj alighanem a kisebbik.

Tőke nincs. A tőkeképző ösztön gyenge. A lakosokban kevés a kereseti életrevalóság és takarékosság.

Belátni kell, hogy nemzetgazdasági helyzetünk javulásának első feltétele az ipar fejlesztése. Az utolsó években jelentékenyebb javulást látunk e téren s azért hisszük, hogy a magyar nemzetgazdaság föl fog virágzani, habár sok korszakon kell még átvergődnie és sok akadálylyal kell még megküzdenie és éppen mert ezt hisszük, élünk abban a meggyőződésben, hogy ennek az országnak, ennek a nemzetnek nagy jövője van, hogy Magyarország nem volt hanem lesz.

HIREK.

— **Kossuth Lajos 100 éves születése napjára.** E becses lapok t. Szerkesztője már több izben hivta fel olvasóit és városunk hazafias, közönségének b. figyelmét. Hazánk: nem nagyitok — ha kimondom, korában — a világ legnagyobb fiának 100-ik éves születésnapjára; mely a jövő szeptember 19-ére esik.

Számtalan város, község hazafias lakósa készül a nagy ünnepségre, hogy a magyar legnagyobbjának, a dicsők legdicsőbbjének, a prófétáknak legnagyobb prófétájának 100 éves születésnapján ünnepet tartson.

Amely becsületes Magyarhazafinak valló és érző idegei nem a 100 éves rabszolgatartó hatalomtól; hanem a hazafias érzések forrásából meriti gondolatvilágát — és az önzés szennyes hullámverései nem iszapolták be szivének nemesebb érzéseit: az tudja — nem emlitve a sok és nagy ősöket, hogy a Gondviselésnek az utóbb időben egy isteni szikrákkal telitett prófétáját birtuk Kossuth Lajos személyében. Neki köszönhetjük, hogy a világ tisztelete felénk irányult. az ő fenséges zászló bontásakor, mint szabadságszerető hős nemzet felé.

Ha kiveszett volna már szivünkből a hazafias érzések lángja, ébreszszük fel ujra szivünkben ezt az érzést; ha nem veszett ki: akkor ápoljuk azt, mint szent örökséget; mert semmi sem bizonyosabb, mint az, hogy enélkül Hazánk a pusztulás sikamlós lejtőjének forgatagába jut; és pusztul. Gondoljuk még, hogy mélységes süledésünk, fokozatos elszegényedésünk közt csak az ő szent eszméinek megvalósitása képes bennünket a pusztulástól megmenteni.

Felhivjuk városunk képviselőtestületét, az ipartestület vezetőségét, a dalos kört, a polgári olvasókört, hogy idejekorán intézkedjék az ünnepségnek a nagy Kossuth Lajoshoz méltó megünneplésére. *H. J.*

— **Hátralékos** vidéki előfizetőinket ismételten tisztelettel kérjük, legyenek szivesek a már rég esedékessé vált hátralékokat mielőbb beküldeni, hogy mi is eleget tudjunk tenni többrendbeli kötelezettségeinknek. Kint levő hátralékunk ma már oly összegre szaporodott fel, hogy kénytelenek vagyunk annak behajtását minden uton-módon szorgalmazni.

— **A vármegye gyülése.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága holnap, hétfőn d. e. 10 órakor a vármegyeház nagy termében közgyülést tart.

— **Uj tiszteletbeli szolgabiró.** Reiszig Ede főispán dr. Ostffy Lajos ostfiasszonyfai lakost a kis-czelli szolgabirósághoz tb. szolgabiróvá nevezte ki.

— **Orthodox izr hitközség.** Emlitettük már lapunkban, hogy Kis-Czellben orth. izr. hitközség alakult, melynek alapszabályait a kultuszminiszter már jóvá is hagyta. Mint halljuk, az orthodoxok elnökül Günzberger Ignácz sági kereskedőt választották meg. Mi részünkről azon a véleményen vagyunk, hogy Kis-Czellben nem

---

akar lenni, le kell mondania. Az én természetem gyülöli azt a bohó és könnyelmü életet, melynek ön ma királynője; ha nőm lesz, én olyan rossz kedélyü ember vagyok, vége a báli éjszakáknak, a tánczna, akkor . . . akkor jönnek a komoly élet kötelességei . . .

A zene szólott, esti mulatságként valczert jártak a fürdő leányai. Épp akkor intézte a leányhoz szavait az ifju. És Vilma nem látott mást e szavak értelme alatt, mint otthagyni mindazt, ami előtte most kedves, a mezőt, a tavat, a tánczterme, lemondani a virágokról, le a tánczról, a dalról, a vidámságról. Lemondani a ragyogásról, a bámultatásról és eltemetni magát egy észrevétlenül álló sötét oduba, beczézgetni egy embert, gyógyitani egy beteg kedélyü férfiut. Nem, soha!

Felállt; közel hozzá gondtalanul ült egy barátnője. Fellángoló tekintettel ugrott öda barátnőjéhez s repült vele a tánczolók közé, forgott széditően, mig a zene hallatszott, forgott azután is, mikor már a zene elhallgatott, mig nem kivették kezéből elájult barátnőjét s ő maga szédülten esett le egy karosszékbe, utolsó erejéből ezt kiáltva:

— Mindenről lemondani?! Nem, soha!

* * *

És a bolygó zsidó másnap reggel társnő nélkül, ujra megsebezve tovább folytatta vándorlását.

Gasparone.

volt szükség az orthodox hitközség megalakitására. A kis-czelli neolog izr. hitközség amugy sem valami népes, igy kár volt azt meggyöngiteni. És mi részünkről sokkal szivesebben látjuk azt, ha a zsidóság és a keresztenység között a válaszfalakot lerombolják és nem épitenek akadályul ujakat fel. Szóval: ha a „haladást" cultiválják. Már pedig: és ebben tán igazat adnak nekünk orthodox izr. polgártársaink is, hogy az orthodox vallás nem a „haladást," hanem a „maradiságot" képviseli.

— **Hivatalos órák megváltoztatása.** A kir. pénzügyigazgatóságnál és a mellé rendelt számvevőségnél folyó évi september hó 1-től kezdve következők a hivatalos órák: Hétköznapokon reggel 8 órától déli 12 óráig, délután 2-től 5 óráig, vasár és ünnepnapokon pedig d. e. 9 órától 12 óráig. — A szombathelyi kir. adóhivatalnál hétköznapokon délelőtt 8 órától 12 óráig és d. u. 2 órától 6 óráig. vasár és ünnepnapokon pedig d. e. 12 óráig tartatnak; azonban a kir. adóhivatal által a be- és kifizetések csak d. e. 9 tól 12 óráig, d. u. pedig 2-tól 5 óráig fogadtatnak el illetőleg teljesittetnek.

— **Gőzfürdő részvénytársaság** van alakulóban Körmenden huszezer korona alaptőkével. Mi évek óta sürgetjük már Kis Czelben egy kádfürdő felállitását, mely közegészségi szempontból is felette szükséges volna, de hát nálunk érzéketlenek ilyen czélra az emberek. A vasutasoknak talán végre sikerülni fog az igazgatóságtól engedélyt kieszközölni az állomáson fürdő létesitésére és ez esetben lesz fürdője Kis Czellnek is a vasutasok jóvoltából. Másként ugyan aligha lenne!

— **Helyreigazitás.** Meghalt az operáczió után czimü, mult számunkban közölt hirünkre vonatkozólag amaz értesitést nyertük, hogy Horváth Mártonné halálát nem az operáczió, hanem a sok vérvesztés okozta. A baleset után Horváthnét először Jánosházára szállitották, honnét az orvosok utasitására hozták csak be a kis-czelli kórházba és ez idő alatt sok vért vesztett. Végül még oda kell módositani e hirünket, hogy Horváth Márton nem halt meg, él, szemeit azonban pár évvel ezelőtt tényleg egy tinó szurta ki.

— **Csuf szokás.** E czim alatt megirtuk már lapunkban nem régen, hogy a kis-czelli rőfös és divatáru kereskedők azt a csuf, nagyon is falusias és emellett azt az ósdi szokást követik, hogy hetivásárok alkalmával valóságos ruha erdőt akasztanak ki üzlet helyiségük előtt a fákra és póznákra. A városi elöljáróság figyelmébe ajánlottuk ezt az ügyet és kértük annak betiltását a józlés szempontjából Ugy látszik azonban az elöljáróság mély hallgatásba van merülve és nem igen iparkodik az állapotokon változtatni Mivel a rőföskereskedők ebbeli utczai ruharaktára szépitészeti szempontból is elitélendő, ezuttal felhivjuk tehát a szépitőbizottság b. figyelmét a rőföskereskedők kirakataira Ugy vagyunk különben értesülve, hogy a rőföskereskedők nagy része szivesen fogad a város elöljáróságától erre vonatkozólag „betiltó" rendeletet.

— **Országos** vásár lesz holnap Kis-Czellben.

— **Sághegyen** a szőlő bár szépen fejlődik, de a jó termésnek, amely a tavaszszal mutatkozott vége. A szőlőt a sokféle betegség teljesen tönkre teszi. Egyes helyeken lesz talán közepes termés, de általánosságban silány szüretre van kilátás. Jó száraz, tartós meleg időre van nagy szükség.

— **Árverés a vasuton.** Az utasok által a vasuti kocsikban visszahagyott holmik árverése hétfőn volt a kis czelli állomáson. Az elárverezett holmikból ez alkalommal 65 korona 30 fillér folyt be, mely összeget a vasut mindenkor Kis-Czell szegényeinek adja. Évenként rendesen négy árverés 250—280 koronát juttat a város szegényeinek.

— **Aki embertársain nem akar segiteni.** Ugyancsak furcsa fogalma lehet Kálmán N. kiskőcski bérlőnek az emberbaráti szeretetről. A szerdai egyházas-hetyei tüz alkalmával Kálmán kocsisa befogta a lovakat és a kocsit megrakva emberekkel a szomszédos faluban veszélyben forgók segélyére akart menni. Mikor ezt Kálmán észrevette, reá rivalt a kocsisra és azzal fenyegette meg. hogyha elmer menni Hetyére, akkor nyomban elbocsájtja. A kocsis az esetről jelentést tett csütörtökön a kis-czelli főszolgabirói hivatalban. Reméljük és hisszük, hogy Kálmán uramon elfogja verni a port a főbiró ur; ugy ahogy megérdemli. Az ilyen szivtelen alak nem érdemel kiméletet.

— **Csendélet Pápóczon.** Pápóczon egymást érik mostanában a verekedések. A mult héten Horváth Kálmánt az utczán verték el. Novák Lajos, ifj. Lukács Imre és Kácsa János. A Heimler féle korcsmában pedig Kácsa Bálindt szurta meg késével Horváth Eleket. A pápóczi „ügyeknek" folytatása a kis-czelli kir. járásbiróság előtt lesz.

— **Tüzvész.** Jánosházán kedden tüz ütött ki eddig ismeretlen okból. A tüz nagy riadalmat okozott, mert ugyanakkor országos vásár is volt Jánosházán. Életveszélyes tolongás volt az égő házak körül. mert a sok vásáros nép hanyatthomlok rohant a tüz felé. Három ház lett a lángok martaléka. — E.-Hetyén szerdán délután volt tüz Itt két ház, három pajta s takarmány nemü égett el.

— **Kilötte a szemét.** A körmendi honvédeknél Hutter János alsórönöki illetőségü szakaszvezető, a napokban a laktanyában szolgálati fegyverével magára lőtt. A golyó azonban czélt tévesztett és állán keresztül a bal szemébe hatolt s azt teljeson szétroncsolta, mig a golyó az üregen keresztül ujra kijött és a falba furódott. Az orvos véleménye szerint Hutter életben marad, de örökre nyomorékja marad szomoru tettének. Az öngyilkos-kisérlet oka ismeretlen.

— **Országos molnár kongresszus.** Folyó évi szeptember hó 7. és 8. napján tartatik meg Budapesten az Országos molnárkongresszus az alábbi tárgysorozattal:

1. A kongresszus ünnepélyes megnyitása szeptember 7-én (vasárnap) a Royal-szálloda disztermében délelőtt 9 órakor.
2. Javaslat és tanácskozás az egyöntetü vámolásról.
3. A porlás — páholás — százalékának egyöntetü megállapitása.
4. A kocsizás (fuvározás, őrlendő gabona összehordása) megszüntetése a tisztességtelen verseny törvényének keretében.

Délután 2 órakor közös ebéd a Royal-szálloda földszinti nagy éttermében.

Hétfőn. szeptember 9. (Kisasszonynap) d. e. 9 órakor:

5. A molnárság gyakorlásának képesitéshez kötése a jövőben.
6. Telepengedélyek esetleges és lehető korlátozása.
7. Molnáriskola és szaktanfolyamok.
8. A vizjogi törvénp reviziója malomipari szempontból.
9. Tarifális, biztositási és adózási viszszásságok.
10. Kapcsolat a hazai kereskedelmi malmokkal és közgazdasági tényezőkkel.
11. Vasárnapi munkaszünet.

Délután monstre-küldöttségek tisztelgése a közgazdasági miniszter uraknál Országos Molnáregyesület megalakotása csak akkor vétetik fel a programmba, ha azt a kongresszus kivánja. Az érdekelt malomtulajdonosok és bérlők felkéretnek, hogy a „Molnárok Lapja" czimére (Budapest, VII.. Kerepesi-ut 50.) mielőbb tudassák, hogy biztosan megjelennek-e és egyuttal tudassák az indulási vasuti állomást is, hogy a kedvezményes vasuti menetjegy váltására jogositó és kongresszusi tagsági igazolványt idejekorán megkapják, mert azt külön ki kell állitani. A budapesti szállodákban az igazolvány felmutatása mellett 20 százalék árengedményt kapnak a kongresszusi tagok és más mindenféle kedvezményről is gondoskodva van, hogy a Budapestre való utazás olcsó és kellemes legyen. Reméljük. hogy minden hazai érdekelt fél meg fog azon jelenni. aki a kongresszus hasznát fel tudja fogni. Tagsági dij nincsen.

— **Nyomdai munkákat,** *izléses, csinos kivitelben, versenyképes árakon készit hirlapunk nagyszabasu, a modern technika minden kellékével felszerelt nyomdája. Megrendeléseket átvesz hirlapunk kiadóhivatala. Levélbeli megrendelésre elégséges e czim: „Vörösmarty" nyomda Devecser.*

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.)

Nyilatkozat.

Alólirott ezennel kijelentem, hogy többek által rólam terjesztett ama hir, mintha én a legutóbbi iskolaszéki tagok választásánál oda törekedtem volna, hogy iskolaszéki tagoknak a kántortanitó ellenségei jussanak csak be, nem más, mint *aljas rágalom* személyemet illetőleg. Kijelentem, hogy én a választási mozgalmakban részt sem vettem, sőt még arról sem volt tudomásom, hogy engem iskolaszéki tagnak jelöltek. Ez az igazság, minden más egyéb hir rágalom.

Kis-Czell, 1902. aug. 28.

Takáts György.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi alkálikus természetes savanyuviz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER

ugy magában, mint meleg tejjel vegyitve

Köhögésnél, rekedtségnél, tüdőhurutnál stb.

legjobb gyógysikerrel ajánltatik.

Nehezen emésztő, gyomorhurutnál kitünő hatása van!

Főraktár:

18—20 GAYER GYULA czégnél.

2093—1902 tkv.

Árverési hirdetmény.

Pongor János és neje Fehér Rózália ostfiasszonyfai lakosok végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 200 kor. tőke követelése és ennek 1901. évi április hó 1-ső napjától járó 5 százalék kamatai 17 kor. 90 fill. perbeli valamint jelenlegi 12 kor. 75 fill. é a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 188r. évi LX. t.-cz. 144. § alapján és a 146. §. értelmében a kis-czelli jbiróság területén levő az o.-asszonyfai 32. sz. tjk. A. †. 48. hrsz. alatt foglat 19. sz. házas ingatlan 814 kor.. az o.-asszonyfai 728 sz tjkb. A. † 731/5 a hrsz. a. foglalt ingatlanra 1031 kor. az o.-asszonyfai 882. sz, tjkb. A. † 364. hrsz. a, foglalt ingatlanra 505 kor., az o.-asszonyfai 1070-ik sz. tjkb. A. † 361/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 726 kor. kor.. védül az o.-asszonyfai 362. sz. tjkb. A † 363 hsz a. foglalt ingatlanból Pongor János és neje Fehér Rozáliának $^{25}/_{48}$ résznyi illetőségére 137 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül *1902. évi szeptember 22. napján* d. e. 9 órája Ostfi-Asszonyfa község házához kitüzetik.

A. venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénz fejében a birói kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendők le.

Az árverési feltételek alulirott tkönyvi hatóság és O.-Asszonyf község házánál tekinthetők meg.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság Kis-Czellben, 1902. évi junius hó 25-én.

László, kir. albiró.

Eladó ház.

Kis-Czellben Pápai-utczában a 15. számu (Gömbös Boldizsár-féle) ház rendkivül előnyös fizetési feltételek mellett azonnal eladó. Venni szándékozóknak bővebb felvilágositást nyujt:

A „Kis-Czell és Vidéke"

4—6 kiadóhivatala.

Csődtömeg eladási hirdetmény.

Vb. Goldschmid Ödön pápai bej. kereskedő csődtömegéhez tartozó 279.49 Hliter különböző minőségü fehér- és vörös-, asztali-, ó- és csemege borokat hordóstól együtt és pedig hordónként, továbbá mintegy 260 db. különböző nagyságu üres hordót, végül különféle pincze felszerelési tárgyakat és pinczészeti eszközöket, gépeket, tömlőket stb. a csődválasztmány határozata folytán

Pápán a Győri ut 265. sz. házban levő pinczékből

mai naptól kezdve 1902. évi szeptember 21-ig bezárólag alulirott tömeggondnok szabadkézből magán uton fog azonnali készpénzfizetés mellett elárusitani.

Venni szándékozók naponként reggeli 8 órától esti 6 óráig alulirott tömeggondnoknál jelentkezhetnek, s a vásárlandó árukat készpénzfizetés ellenében azonnal átvehetik.

Pápán, 1902. évi augusztus 15.

Dr. Hoffner Sándor,

2—2 **ügyvéd csődtömeggondnok.**

Hirdetések es nyilt-terek

jutányosáron felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

ROSENTHAL LIPÓT

mezőgazdasági és varrógép raktára. saját lakatos és gépjavitó műhelye

Kis-Czell, (Szent-Háromság-tér.)

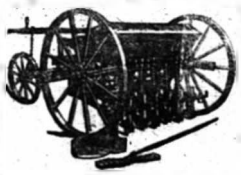

Ajánlja dusán felszerelt mezőgazdasági és varrógép raktárát. Raktáron csakis kitünő minőségü gyártmányokat tart. Elad: kedvező fizetési feltételek mellett, jutányos, mérsékelt, versenyképes árakon.

Saját lakatos és gépjavitó műhelyében elfogad bármiféle gépek javitását és azt teljes kezesség mellett végezteti.

Vizmentes ponyvák és

9—26 **gépszijak nagy raktára.**

2289—902.

III. Árverési hirdetmény-kivonat.

A kis-czelli kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Steiner Adolf végrehajtatónak, Mike József végrehajtást szenvedett elleni 996 kor. 25 fillér tőkekövetelés jár. iránti végrehajtási ügyében a kis-czelli kir. jbiróság területén levő a simonyi 262 sz. tjkvben A. I. 366. hrsz. 243. sz. házas ingatlanból Mike Józsefnek felerésznyi illetőségére illetőleg az 188.. évi 60. tcz. 156. §-a alapján az egészre 800 kor., a 373/b. hrsz. ingatlanból ugyanannak illetőségére illetőleg az 1881 évi 60. tcz 156. §-a alapján az egészre 26 kor., a 361. hrsz. alatt foglalt ingatlanból szinte ennek felerésznyi illetőségére illetőleg az 1881. évi 60. tcz. 156. §-a alapján az egészre 48 kor., a 360. hrsz. foglalt ingatlanból szinte annak felerésznyi illetőségére illetőleg az 1881. évi 60. tcz. 156 §-a alapján az egészre az árverést 48 kor kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi október hó 1-sö napján délelőtt 9 órakor Simonyi községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi 60. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság Kis-Czell, 1902. julius 17.

László, kir. albiró.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vallalat gyorssajtóján Devecserben, 1902.